

Työeläkelaitoksille

TYÖELÄKELAKIEN MUUTOKSIA

Eläkelaitoksille lähetettiin yleiskirjeen 47/85 liitteenä hallituksen esitys laeiksi työntekijäin eläkelain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta sekä esitys laiksi eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n muuttamisesta. Tasavallan presidentti on vahvistanut esitetyt lait 31.12.1985.

Lainmuutosten mukaan työttömyysturvalain perusturvan mukaiset työttömyyspäivät rinnastetaan eräissä tilanteissa työttömyysturvalaissa säädettyihin ansioturvan mukaisiin työttömyyspäiviin. TEL 6 §:n 3 momentin mukaan perusturvan mukaiset työttömyyspäivät otetaan täysitehoista työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä samalla tavoin huomioon kuin ansioturvan mukaiset työttömyyspäivät. Työttömyyspäiviä otetaan kuitenkin tällöin huomioon enintään työttömyysturvalaissa säädettyjä ansioturvan mukaisien työttömyyspäivien enimmäismääriä vastaavissa määrin. Myös TEL 7 §:n 2 momentissa, joka koskee eläkepalkan harkinnanvaraista tarkistamista, sekä perusturvan että ansioturvan mukaiset työttömyyspäivät ovat nyt samassa asemassa.

TEL 6 §:n 4 momentin muutoksen mukaan uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään entisin perustein myös silloin, jos työkyvyttömyys alkaa uudelleen vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä edellyttäen, että aikaisempaa eläkettä määrättäessä on otettu huomioon eläkeikään jäljellä oleva aika.

TEL 6 §:n 3 ja 4 momenttia vastaavat muutokset on tehty myös LEL 7 §:n 1 ja 2 momenttiin ja MEL 12 §:n 1 ja 2 momenttiin sekä 15 §:ään. Viittaussäännösten kautta muutoksia sovelletaan myös YEL:n ja MYEL:n mukaisia eläkkeitä määrättäessä.

Myös viivästyskorkoa koskevat säännökset on muutettu. Korkokanta vastaa nyt korkolaisissa säädettyä 16 prosentin korkokantaa. Viivästyskorkoa koskevat säännökset ovat TEL 19 §:n 1 momentissa, LEL 10 §:n 4 momentissa, TaEL 8 §:n 1 momentissa, MYEL 12 §:n 2 momentissa, YEL 12 §:n 3 momentissa ja MEL 8 §:n 2 momentissa.

LA/Sirkka Hänninen

3.1.1986

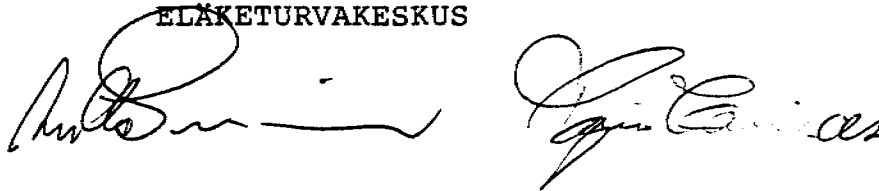
2(2)

MEL:iin on sen 12 §:n 1 momenttia muuttamalla ja lisäämällä 12 §:ään uusi 4 momentti sisällytetty säännökset siitä, että täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen saaminen edellyttää muun ohella viiden vuoden Suomessa asumista.

Muutokset tulivat voimaan 1.1.1986, kuitenkin siten, että täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen määräytymiseen vaikuttavat myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on ennen lain voimaantuloa suoritettu työttömyysturvalain perusturvan mukaista päivärahaa. Määrättäessä uutta eläkettä sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä, otetaan huomioon myös ennen lain voimaantuloa päättynyt eläke.

Eläketurvakeskus lähettää myöhemmin lainmuutosten soveltamista koskevat ohjeet eläkelaitoksille.

ELÄKETURVAKESKUS

LIITTEITÄ

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 6 §:n 3 ja 4 momentti, 7 §:n 2 momentti ja 19 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 3 momentti 12 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (592/85), 6 §:n 4 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (14/82), 7 §:n 2 momentti 24 päivänä elokuuta 1984 annetussa laissa (607/84) ja 19 §:n 1 momentti 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (389/76), näin kuuluviksi:

6 §

Jos työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää, luetaan tämän työsuhteen perusteella myönnettävää työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika. Edellä tarkoitettua 360 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaisa (273/79) tarkoitettua opintovapaata sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Jollei työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella eläkkeeseen oikeuttavaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, ei kuitenkaan sovelleta vanhuuseläkkeen eikä sellaisen työkyvyttömyyseläkkeen, jonka perusteena oleva työkyvyttömyys on alkanut työntekijän 63 vuoden iän täyttämisen jälkeen, määrää laskettaessa, jollei työntekijä ole ollut sanotun iän täyttämisen aikana tämän lain piiriin kuuluvassa työssä ottaen huomioon kokonaisuudessaan myös sanotun vuoden aikana

päättynyt työsuhde yhteensä vähintään neljä kuukautta. Niin ikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määräämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä tässä momentissa on säädetty.

Jos 3 momentin mukaisesti määrättyä työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä saaneelle työntekijälle myöhemmin on suoritettava eläkettä vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden perusteella, lasketaan sen työsuhteen osalta, johon sanottua momenttia oli sovellettu, eläkkeeseen oikeuttavaksi myös aika, jona hän sai mainittua aikaisempaa eläkettä 23 vuotta täytettyään. Jos kuitenkin uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen kuin mainitun aikaisemman eläkkeen päättymisestä on kulunut yksi vuosi, tai jos eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman perusteella kuin aikaisempi eläke, uusi eläke määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke. Määrättäessä uutta eläkettä edellä tarkoitetuissa tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 2 momentissa taikka

merimieseläkelain 12 §:n 2 momentissa tarkoite-
tuissa tapauksissa samojen perusteiden mukaan
kuin aikaisempaa eläkettä jätetään aikaisemman
eläkkeen päättymisen jälkeen jatkunut työ- tai
virkasuhde taikka yrittäjätoiminta huomioon ot-
tamatta.

7 §

Jos työntekijän tai edunsaajan ilmoituksen joh-
dosta tulee selvitetynsi, että eläkkeen perusteena
oleva palkka työntekijän tai edunjäntäjän viimeis-
sessä tämän lain alaisessa työsuhteessa on poik-
keuksellisesta syystä ollut alhaisempi kuin hänen
9 §:n mukaisesti tarkistettu palkkansa samassa
työsuhteessa ennen tällaisen syyn ilmaantumista
niin pitkänä aikana, että suurempaa palkkaa
voitiin pitää vakiintuneena, ja jos tällä seikalla on
olennainen vaikutus eläketurvaan, pidetään eläk-
keen perusteena olevana palkkana sitä keskimää-
räistä työansiota, joka hänellä olisi ollut, jollei
mainittua syytä olisi esiintynyt. Sama on laki
myös muiden tämän lain alaisten työsuhteiden
osalta, jos ne ovat päättyneet eläketapahtumaa
lähinnä edeltäneiden 360 päivän aikana. Tällöin
kuitenkin jätetään huomioon ottamatta sellaiset
päivät, joilta työntekijä tai edunjäntäjä on saanut
työttömyysturvalain mukaista päivärahaa, kuiten-
kin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa
sanotun lain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien
enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon
suhteutettua päivärahaa. Jos tulee selvitetynsi,
että eläkkeen perusteena oleva palkka poikkeuk-
sellisesta syystä on vastaavalla tavalla korkeampi

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Tasavallan Presidentti

kuin edellä tarkoitettu vakiintunut työansio, voi-
daan eläkkeen perusteena olevaa palkkaa samalla
tavoin alentaa. Sen estämättä, mitä 2 §:n 3 ja 4
momentissa on säädetty työsuhteen päättymisestä
työajassa tapahtuneen muutoksen johdosta, kat-
sotaan sanotun työsuhteen jatkuneen yhdenjak-
soisesti tätä momenttia sovellettaessa.

19 §

Eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen tämän
lain perusteella määräämä maksu sekä sille suori-
tusten viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotui-
nen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuo-
miota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen
perimisestä ulosottoin annetussa laissa (367/
61) on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuu-
ta 1986.

Laskettaessa tämän lain 6 §:n 3 momentissa ja
7 §:n 2 momentissa säädettyä 360 päivää jätetään
huomioon ottamatta myös sellaiset työttömyys-
päivät, joilta on suoritettu työttömyysturvalain
mukaista peruspäivärahaa ennen tämän lain voi-
maantuloa.

Määrättäessä tämän lain 6 §:n 4 momentin
mukaisesti uutta eläkettä sellaisen työkyvyttö-
myyden perusteella, joka on alkanut vuoden
kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä,
otetaan huomioon myös ennen tämän lain voi-
maantuloa päättynyt 6 §:n 3 momentin mukai-
sesti määrätty työkyvyttömyyseläke.

Ministeri

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 ja 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 ja 2 momentti sekä 10 §:n 4 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 7 §:n 1 momentti 12 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (593/85) ja 7 §:n 2 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (15/82) sekä 10 §:n 4 momentti 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (390/76), näin kuuluviksi:

7 §

Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos hän on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 päivän aikana tässä laissa tarkoitetussa työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä. Edellä tarkoitettua 540 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Samoin menetellään, jos naispuolisella työntekijällä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista välittömästi edeltäneen enintään yhdeksän vuoden ajan ollut työntekijäin eläkelain 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolme vuotta nuorempi lapsi ja sanottuna aikana on

päättynyt edellä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso, jollei eläkeiän saavuttamiseen jäljellä olevaa aikaa tai sitä vastaavaa ansiota ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista ole luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Edellä sanotun palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijän työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuosiina, joina hän tässä laissa tarkoitetussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa tai, jollei hän minään kalenterivuotena ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin mainittu rajamäärä. Ennen 23 vuoden iän täyttämistä ansaitut palkat otetaan kuitenkin huomioon vain, jos ne on ansaittu sinä kalenterivuotena, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, tai jona edellä kolmannessa virkkeessä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso on päättynyt tahi kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuotena. Laskettaessa edellä tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumaa välittömästi edeltäneen kalenterivuoden alkua

saanut työttömyysturvalain mukaista ansioon suhteutettua päivärahaa. Markkamäärän laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Jos työntekijä saatuaan 1 momentin mukaan laskettua työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä myöhemmin uudelleen saa työkyvyttömyyseläkettä tai vanhuuseläkettä, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palkaksi myös se palkka, jonka hän olisi saanut 1 momentin mukaan, laskettuna siltä ajalta, jolta hän on 23 vuotta täytettyään saanut ensiksi mainittua työkyvyttömyyseläkettä tai varhaiseläkettä. Jos kuitenkin uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen kuin mainitun aikaisemman eläkkeen päättymisestä on kulunut yksi vuosi, tai jos eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman perusteella kuin aikaisempi eläke, uusi eläke määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke. Määrättäessä uutta eläkettä edellä tarkoitetuissa tai työntekijäin eläkelain 6 §:n 4 momentissa taikka merimieseläkelain 12 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaa eläkettä jätetään aikaisemman eläkkeen päättymisen jälkeen jatkunut työ- tai virkasuhde taikka yrittäjätoiminta huomioon ottamatta.

10 §

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehoruksen

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Tasavallan Presidentti

saatuaan työeläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, työeläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltävältä kalenterivuodelta. Työeläkekassan määräämä vakuutusmaksu ja sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

Laskettaessa tämän lain 7 §:n 1 momentissa säädettyä 540 päivää jätetään huomioon ottamatta myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on suoritettu työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa ennen tämän lain voimaantuloa.

Määrättäessä tämän lain 7 §:n 2 momentin mukaisesti uutta eläkettä sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä, otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa päättyneet 7 §:n 1 momentin mukaisesti määrätty työkyvyttömyyseläke.

Ministeri

Laki

eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85) 8 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

8 §

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan eläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, eläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvon perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta. Eläkekassan mää-

räämä vakuutusmaksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottooimin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki
maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (391/76), näin kuuluvaksi:

12 §

Jos maatalousyrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1986.

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki
yrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain 12 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (392/76), näin kuuluvaksi:

12 §

Jos yrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1986.

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki merimieseläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain 8 §:n 2 momentti, 12 §:n 1 ja 2 momentti sekä 15 §,

sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 2 momentti ja 15 § 9 päivänä tammikuuta 1981 annetussa laissa (1/81), 12 §:n 1 momentti 18 päivänä tammikuuta 1985 annetussa laissa (52/85) ja 12 §:n 2 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (17/82), sekä

lisätään 12 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 9 päivänä tammikuuta 1981, 7 päivänä tammikuuta 1982 ja 18 päivänä tammikuuta 1985 annetuilla laeilla, uusi 4 momentti seuraavasti:

8 §

Määräajassa suorittamatta jääneelle määrälle on työnantajan maksettava viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

12 §

Jos työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää, luetaan 15 §:n mukaista työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja 14 §:n 1 momentissa säädetyn eläkeiän täyttämisen välinen aika. Edellä tarkoitettua 360 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyys-

turvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Jollei työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Niin ikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 15 a §:ssä tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai

virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhte ole jatkunut neljää kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määrittämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä tässä momentissa on säädetty.

Jos 1 momentin mukaisesti määrättyä työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annerun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä saaneelle myöhemmin on suoritettava eläkettä vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden perusteella, lasketaan maksukuukausiksi myös se aika, jona hän sai edellä tarkoitettua työkyvyttömyyseläkettä tai varhaiseläkettä. Jos kuitenkin uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen kuin mainitun aikaisemman eläkkeen päättymisestä on kulunut yksi vuosi, tai jos eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman perusteella kuin aikaisempi eläke, uusi eläke määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke. Määrättäessä uutta eläkettä edellä tarkoitetuissa tai työntekijäin eläkelain 6 §:n 4 momentissa taikka lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaa eläkettä jätetään aikaisemman eläkkeen päättymisen jälkeen jatkunut työ- tai virkasuhde taikka yrittäjätoiminta huomioon ottamatta.

Erityisestä syystä merimieseläkekassa voi päätää, että työkyvyttömyyseläke määrätään 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, vaikkei sanotussa momentissa säädetty asumista koskeva edellytys täyty.

15 §

Oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen on vakuutetulla, jonka ansiomahdollisuuksien on sairau-

Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1985

den, vian tai vamman johdosta arvioitu alentuneen vähintään kolmanneksella siitä, mitä häntä vastaavassa asemassa merimieslaissa tarkoitettussa työsuhteessa oleva henkilö ansaitsee, edellyttäen, että sanotun tilan on katsottava olevan pysyvä tai se on kestänyt yhdenjaksoisesti kuusi kuukautta sekä että työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää. Tällöin kuitenkin jätetään huomioon ottamatta sellaiset päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain mukaista päivärahaa, kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa sanotun lain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

Tämän lain 12 §:n 1 momentissa säädetty vaatimus Suomessa asumisesta ei koske sellaista työntekijää, joka ennen tämän lain voimaantuloa on saavuttanut oikeuden sellaiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen, jota määrättäessä otetaan huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio.

Laskettaessa tämän lain 12 §:n 1 momentissa ja 15 §:ssä säädettyä 360 päivää jätetään huomioon ottamatta myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on suoritettu työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa ennen tämän lain voimaantuloa.

Määrättäessä tämän lain 12 §:n 2 momentin mukaisesti uutta eläkettä sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä, otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa päättyneet 12 §:n 1 momentin mukaisesti määrätty työkyvyttömyyseläke.

Tasavallan Presidentti

Ministeri